

Sygn. akt X Ga 78/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie

Przewodniczący Sędzia SO Lesław Zieliński (spr.)

Sędzia SO Barbara Przybyła

Sędzia SO Katarzyna Żymełka

Protokolant Grzegorz Kaczmarczyk

po rozpoznaniu w dniu **30 maja 2013 roku** w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa: **Bank (...) Spółce Akcyjnej w W.**

przeciwko: **B. B.**

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwaną

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 16 grudnia 2013r.

sygn. akt VII GC 1164/13

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.200,00 zł (jeden tysiąc dwieście 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu odwoławczym.

SSO Barbara Przybyła SSO Lesław Zieliński SSO Katarzyna Żymełka

Sygn. akt X Ga 78/14

UZASADNIENIE

Bank (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej B. B. kwoty 41.650,73 zł wraz z odsetkami umownymi i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że pozwana prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...) (po zmianach B. B. B.) zawarła z powódką umowę kompleksową pakietu Harmonium w dniu 20 marca 2006r. wraz z aneksem z dnia 21 marca 2006r. numer umowy (...) do umowy Rachunek Sezam Menedżer, z limitem wydatków 22.000,- zł. oraz aneksem z 20 marca 2006r. dotyczącego limitu debetowego 50.000,- zł. Kolejny aneks z 4 marca 2008r. dotyczył karty obciążeniowej z limitem wydatków w wysokości 22.000,- zł. Powódka podniosła, że na skutek korzystania z przyznanych produktów, tj. limitu debetowego oraz karty obciążeniowej z limitem wydatków po stronie pozwanej powstało zobowiązanie z obu tytułów. Pozwana była wzywana do spłaty

zadłużenia. W dniu 26 września 2008r. pozwana złożyła wniosek o zawarcie umowy restrukturyzacyjnej o spłatę zadłużenia w wysokości 59.000,- zł (zadłużenie z limity debetowego) oraz około 22.000,- zł (zadłużenie z tytułu karty obciążeniowej). Pozwana dokonywała spłaty tego zadłużenia. Powódka wystosowała do pozwanej wezwanie do zapłaty obejmujące część zadłużenia związanego z kartą obciążeniową. W odpowiedzi na wezwanie z dnia 9 listopada 2011r. pozwana złożyła wniosek o umorzenie odsetek wraz z wnioskiem o restrukturyzację zadłużenia na karcie. Pozwana przyznała, że posiada zadłużenie z tytułu karty obciążeniowej z limitem wydatków w kwocie 22.000,- zł.

Sąd Rejonowy w Gliwicach w dniu 24 kwietnia 2013r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający powództwo w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Podniosła zarzut przedawnienia roszczenia powódki. Przyznała, że w dniu 26 września 2008r. złożyła wniosek o zawarcie umowy restrukturyzacyjnej, który to powódka uznała w całości. Pomimo zgody na restrukturyzację zadłużenia powód wezwał pozwaną do zapłaty odsetek. Reakcją pozwanej było pismo zatytułowane „wniosek o umorzenie”. Pozwana zaprzeczyła, iż pismo zawierało oświadczenie o uznaniu długu, uznaniu wysokości czy kwoty odsetek.

Wyrokiem z dnia 16 grudnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 41.650,73 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku, naliczanymi od dnia 4 marca 2013 roku oraz kwotę 4500,- zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że pozwana prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...) (po zmianach B. B. B.) zawarła z Bankiem (...) Spółką Akcyjną, którego następcą prawnym jest powódka, umowę kompleksową pakietu Harmonium w dniu 20 marca 2006r. wraz z aneksem z dnia 21 marca 2006r. numer umowy (...) do umowy Rachunek Sezam Menedżer, z limitem wydatków 22.000,- zł. oraz aneksem z 20 marca 2006r. nr (...) do umowy kompleksowej, dotyczącym limitu debetowego 50.000,- zł. W dniu 26 września 2008r. pozwana złożyła wniosek o zawarcie umowy restrukturyzacyjnej o spłacie zadłużenia w wysokości 59.000,- zł z tytułu limitu debetowego oraz zadłużenia w kwocie 22.000,- zł z tytułu karty obciążeniowej. Pozwana dokonywała częściowych spłat zadłużenia. Powódka wezwała pozwaną do zapłaty części zadłużenia związanego z kartą obciążeniową. W odpowiedzi na wezwanie pozwana w dniu 9 listopada 2011r. wniosła o umorzenie odsetek wraz z wnioskiem o restrukturyzację zadłużenia na karcie obciążeniowej z limitem wydatków w kwocie 22.000,- zł w całości wykorzystanym. Pozwana uznała roszczenie powódki.

W ocenie Sądu Rejonowego powództwo należało uwzględnić w całości. Pozwana zawarła z poprzednikiem prawnym powódki umowę kompleksową pakietu Harmonium z dnia 20 marca 2006r. wraz z aneksami kolejno z dni 20 marca 2006r., 21 marca 2006r., 20 marca 2006r. oraz 4 marca 2008r. Umowa miała charakter umowy rachunku bankowego (art. 725- n k.c.) oraz umowy kredytu (art. 69 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, Dz. U. Nr 140, poz. 939 ze zm.). Bezsporna pomiędzy stronami była okoliczność, iż pozwana w dniu 26 września 2008r. złożyła wniosek o zawarcie umowy restrukturyzacyjnej dotyczącej dokonywała częściowych zapłat w oparciu o powyższy wniosek. Pomiędzy stronami nie doszło jednak do zawarcia umowy obejmującej odmienne ustalenia co do naliczenia odsetek umownych poprzez rezygnację powódki z ich dochodzenia. Pozwana tej okoliczności nie wykazała. Powódka była zatem uprawniona do zaliczenia dokonanych przez pozwaną wpłat kolejno na opłaty, koszty, odsetki, kapitał (§ 5 aneksów z 22 czerwca 2006r., 4 marca 2008r. art. 451 § 1 k.c.). Zatem uiszczona przez pozwaną kwota nie pozwoliła na zaspokojenie zadłużenia z tytułu karty obciążeniowej.

Sąd Rejonowy nie mógł odnieść się do zarzutu przedawnienia roszczenia powódki, albowiem pozwana nie wskazała początkowego terminu przedawnienia.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła pozwana zaskarżając go w całości wnosząc o oddalenie powództwa. Pozwana wyrokowi zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych przez przyjęcie, że nie doszło do przedawnienia roszczenia powódki i że wniosek pozwanej o restrukturyzację z dnia 9 listopada 2011 roku zawiera oświadczenie o uznaniu roszczenia dochodzonego pozwem

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że w dniu 26 września 2008 roku złożyła powódce wniosek o zawarcie umowy restrukturyzacyjnej, który zawierał element uznania roszczenia. Jednak od tego momentu ponownie rozpoczął bieg okres przedawnienia roszczenia, który ponownie nie został przerwany. Wniosek o restrukturyzację z dnia 9 listopada 2011 roku nie zawiera jakichkolwiek kwot na podstawie, których można byłoby określić jakiego długu dotyczy i w jakiej wysokości. Wniosek ten nie uzewnętrznia woli uznania długu. Z wniosku wynika przekonanie pozwanej, że wnioskiem o restrukturyzację Wniosek z 26 września 2008 roku obejmował także zadłużenie wynikające z karty w wysokości 22.000,00 zł, a powódka wniosek uwzględniła, przez co zadłużenie na karcie zostało objęte restrukturyzacją, a po spłacie wszystkich rat wynikających z restrukturyzacji również i ta wierzytelność wygasła. Jeśli zaś nie wygasła, to uległa przedawnieniu na skutek upływu trzyletniego okresu pomiędzy 26 września 2008 r. a wytoczeniem pozwództwa.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu apelacji powódka wskazała, że poczynione przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne i prawne są prawidłowe. Apelacja pozwanej jest nieuzasadniona i winna zostać oddalona.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż wyrok Sądu

I instancji jest słuszny, odpowiada prawu, oparty został na prawidłowo ustalonym stanie faktycznym i właściwie wysuniętych na tej podstawie wnioskach z trafnym zastosowaniem przepisów. Poczynione przez Sąd Rejonowy i przedstawione wyżej ustalenia faktyczne Sąd Okręgowy w pełni podziela, przyjmując je jako własne, stąd zbędne staje się ich ponowne przytaczanie.

W motywach rozstrzygnięcia Sąd I instancji w sposób rzetelny, wyczerpujący wskazał, na jakich dowodach oparł swe ustalenia. Nietrafny więc okazał się zarzut pozwanej dotyczący błędu w ustaleń faktycznych polegających na przyjęciu, że pozwana pismem z dnia 9 listopada 2011 uznała roszczenie dochodzone pozwem. Z treści oświadczenia pozwanej z dnia 9 listopada 2011 roku (k 49,50) wynika, że pozwana uznała zadłużenie z karty ponieważ, wniosła o odstąpienie i całkowite umorzenie powstałych odsetek oraz innych kosztów wynikających z zadłużenia na karcie. Z treści oświadczenia wynika, że stanowiło ono odpowiedź na wezwanie banku do spłaty zadłużenia w wysokości 47.928,98 zł. Z treści oświadczenia pozwanej wynika, że była ona w pełni świadoma z jakiego tytułu bank dochodzi od niej wskazanej wyżej kwoty. Ponadto złożyła wniosek o zawarcie umowy restrukturyzacyjnej dotyczącej zadłużenia wynikającego z karty w wysokości 22.000,00 zł.(k 42-43). Pozwana we wniosku o umorzenie odsetek wyraźnie wskazała, że dokonywała spłaty z obu tytułów, a jedynie nie miała świadomości, że w takim tempie będą doliczane do spłacanego zadłużenia odsetki. W tym stanie faktycznym należało uznać to oświadczenie pozwanej za uznanie długu wobec powódki, które doprowadziło do przerwania biegu terminu przedawnienia. Powódka wniosła pozew przed upływem terminu przedawnienia a zatem powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie umowa została zawarta pomiędzy podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą, a więc podmioty których dotyczy podwyższony stopień staranności. Biorąc to pod uwagę oraz zasady doświadczenia życiowego w ocenie Sądu brak jest podstaw do uwzględnienia stanowiska pozwanej dotyczącej wygaśnięcia zobowiązania wynikającego z karty. Z dowodów przedstawionych przez strony nie wynika, aby powódka zrzekał się odsetek przewidzianych w umowie. Nie zasługuje na uwzględnienie stanowisko pozwanej, że nie wiedziała, że odsetki od przeterminowanych należności są tak wysokie. Stopa tych odsetek wynika wprost z zawartych z powodem umów.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy na mocy art.385 kpc oddalił apelację pozwanej jako bezzasadną, orzekając o kosztach zastępstwa procesowego należnych powódce w postępowaniu odwoławczym w oparciu o przepis art. 98 kpc w zw. § 6 pkt 5 i § 13 ust.1 pkt 1) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

SSO Barbara Przybyła SSO Lesław Zieliński SSO Katarzyna Żymełka